

דודו טופז:

„קבלן בניין קטן מרוויח יותר ממני!“

ידידה טובה ביקשה לראות את המופע פליטת-פה של דודו טופז. חיפשנו כרטיסים. אך לשווא. להופעה הקרובה בהיכל-התרבות כבר נמכרו כל הכרטיסים. בדרך ממישרד למכירת הכרטיסים הביתה חישבתי ומצאתי שטופז עושה באחרונה את מה שקרוי „מכת חייו“. רציתי לדעת כמה שווה ההצלחה, והוא השיב ללא היסוס:

הופעתי עד עתה במשך חמישה חודשים 100 פעם. עד עתה, עשתה הקופה חצי מיליון דולר!

● **האם אני שומע טוב?**

הו, מזה לא ישאר הרבה, אם נוריד עשרות אחוזים לאולמות, לפירסום, למישרד וכמובן למיסים.

● **ובכל זאת?**

אני מקווה לרוץ עוד מאה פעם. רק או אוכל לתת ריגור-שכונן מלא לפקיד השומה שלי — ולך.

● **ובמה, בכל זאת, ישאר?**

אסתפק בכך שאומר לך שאמן שמופיע בהופעה דומה מרוויח 70 אחוז מהקופה.

● **אתה לא חושש להצהיר על כך בגלוי?**

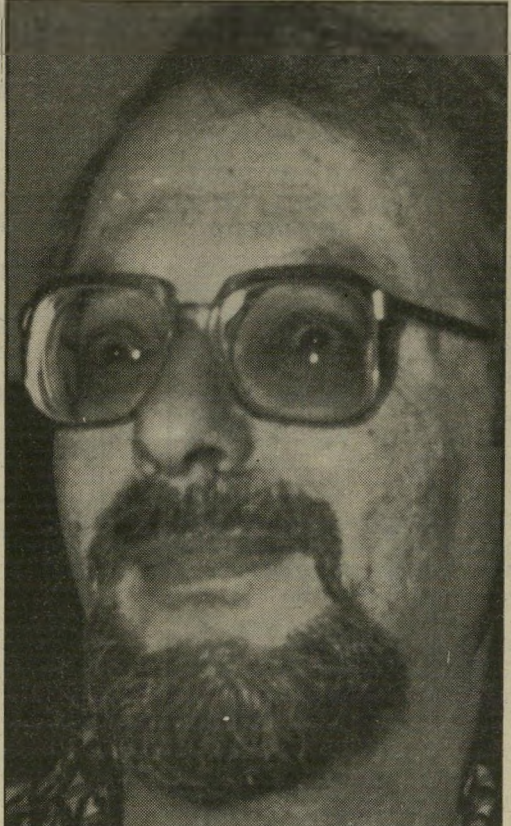
מרוע שאחשוש? אני הרי מצהיר לפני השילטונות על הכל.

● **מהו סוד ההצלחה?**

זהו מופע של כידור אקטואלי, המתעכן מדי יום. אני מופיע 26 פעם בחודש, לפני אולמות מלאים, ועלות המופע היא נמוכה ביותר.

● **מאות אלפי דולרים בזמן בליכך קצר. מה עושה אדם בשטרות ורוקים רבים בליכך?**

ראשית, יש לזכור שזה קורה אחת לעשור, ושוכחים שאחרי הבחירות של שנת 1981 לא הופעתי שנה שלמה. שנית, נרמה לי שכל קבלן-בניין קטן, שמוכר שתי דירות בחודש, מרוויח יותר ממני. ולשאלתך מה אעשה בכסף? כמו כל עם ישראל, חלק לרכוש וחלק לפת"ם.

יריב בן-אליעזר:

„כהשקפת-עולם, רפ"י מעולם לא מתה!“

הוא עשה זאת. אחרי שנות המתנה אי-קץ הוא זכה לכך ששמו יוצמד לתואר ראש-הממשלה. מה היה, למשל, אומר אביו הרעיוני, דויד בן-גוריון? פניתי לנכדו של הזקן, הד"ר יריב בן-אליעזר, מרצה לתיקשורת המונים, וביקשתי ממנו שינחש מה היה אומר ה-סבא של יריב על ה-סבא של נדב"על שם נכדו החצי מיזרחי של שימעון פרס.

אף אחד לא יכול לדעת היום מה בן-גוריון היה אומר. אך אפשר להוכיח מה הוא אמר בעבר. הוא נתן קרדיט עצום לפרס, וביחד עם דרין הוא ראה את שניהם כמנהיגי העתיד של ישראל.

● **האם לא נרמה שרפ"י קמה השבוע לתחייה?**

רפ"י היתה מיסגרת אירגונית שחזרה למפא"י. זה נכון שמנהיגים בכירים של רפ"י, פרס, יצחק נבון, וגר יעקובי, הם בעמדות-מפתח, אך רפ"י כהשקפת עולם מעולם לא מתה. אם יש דבר שהיה משמח את בן-גוריון זהו התפיסה הממלכתית שהן פרס והן נבון ממשיכים בה, והיא עליונותה של המדינה על המפלגה. בקיצור — ממעמד לעם.

● **אבל בן-גוריון דבק אז בסיסמה „בלי חירות ומק"י“.**

בן-גוריון המשיך, עד יומו האחרון, להאמין בבלי חרות ומק"י.

● **במומחה לתיקשורת, מה אתה מציע לפרס לעשות כדי לזכות באהדת כל הציבור?**

שימשיך להיות שימעון פרס. הוא הוכיח את עצמו. יש לו כל הכישורים להיות ראש-ממשלה מעולה, ובתוך כמה חודשים, אם נזכור את תקרים גולדה מאיר, הוא יהיה אחד המנהיגים הפופולאריים ביותר.

יהודית נאות:

„עוד ינפיקו בול לזכר תנועת שינוי!“

כמה מחברי הטובים הצביעו בעד שינוי בבחירות האחרונות. לא עזרו האזהרות, הם נפלו בשבי הסיסמה המוצלחת: „הפעם אתה צריך ממשלה עם שינוי.“ השבוע נכנס נציג שינוי לממשלה, והחברים שלי כבר נשבעו: לעולם לא עוד שינוי. פניתי לפרופסור יהודית נאות, משינוי, שהיא מרצה לתורת החיסון בפקולטה לרמואה שבטכניון, ונציגת התנועה במועצת עיריית חיפה, וביקשתי לשמוע מפייה איך היא מתמודדת עם החלטת מועצת שינוי להצטרף לממשלת אחדות לאומית, שבו מכהן השר אריאל שרון כשר בכיר.

אני עדיין לא נתתי לשרון רהביליטציה, ומסיבה זו הצבעתי נגד ההסכם. לשימעון פרס אולי לא היתה ברירה והוא נאלץ לקבל את שרון, אבל לנו אין מה לחפש שם. ישיבתנו בפנים לא תואיל, ולעומת זאת השארותנו באופוזיציה היתה תואמת יותר את הבטחותינו לציבור.

● **האם אמנון רובינשטיין לא מבין זאת?**

אינני מאמינה שאמנון נעשה פיתאום לא ישר ולא כן. לכן אני מעריכה שהוא יצא מהר מאוד מהבוכו שאליו הוא נכנס בטעות.

● **הביצד? מדוע שימשה לוותר בליכך מהר על הכיסא המרוסד?**

משום שבתוך זמן קצר יתחילו הרתיים לדרוש את שלהם ושרון יחשוף את עורו. מכיוון שאנשי שינוי הם ישרים והגונים, לא נוכל לשבת בממשלה שכזו!

● **ואם בכל זאת רובינשטיין ימצא תירוצים להישאר בפנים?**

או אני חושבת שהפרוייקט הבא שלו כשר-התיקשורת יהיה, שעוד ינפיקו במישרו בול לזכר תנועת שינוי.